

សន្លឹកសកម្មភាព

ចំណងជើង៖ បង្កើតរឿងឡើងវិញដោយប្រើរូបភាព

ប្រភេទ៖ អក្សរសិល្ប៍សម្រាប់កុមារ

ការរៀបចំលំហាត់

រយៈពេល៖ ៣ វគ្គ ដែលមានរយៈពេល៤៥ នាទី

ការរៀបចំ៖ ក្រុមកុមារ ៨ នាក់

អាយុកុមារ៖ ៥ ទៅ ៦ ឆ្នាំ

សម្ភារៈ៖ ឈុតជាច្រើននៃរូបភាព ៣/៤ ដែលបង្ហាញពីរឿងសាមញ្ញ សន្លឹកបៀទទេ ដើម្បីគូរផ្នែកដែលបាត់នៃរឿង

គោលបំណង៖ ការពិពណ៌នា និងការយល់ដឹងអំពីរូបភាព បង្កើតរឿងឡើងវិញ ស្រមៃមើលព្រឹត្តិការណ៍បន្ត ឬកម្រិតមធ្យម។ អាចបង្ហាញ ឬធ្វើសកម្មភាពទាំងអស់ ឬផ្នែកនៃរឿង។ ការទទួលស្គាល់រចនាសម្ព័ន្ធនៃរឿង៖ ដើម កណ្តាល ចុង។

ការអនុវត្តនៃលំហាត់

ការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់លំហាត់៖ "កូន ៗ ខ្ញុំមានបញ្ហា។ ខ្ញុំមានរូប៤ដើម្បីប្រាប់រឿងមួយ ហើយឥឡូវនេះរូបភាពមួយបានបាត់ទៅហើយ។ ខ្ញុំមិនបានចាំថាមានអ្វីនៅលើវា! តើអ្នកអាចជួយខ្ញុំដាក់រូបភាពមកវិញតាមលំដាប់ដោយ និងរកឃើញថាតើរូបដែលខ្ញុំបាត់នោះមានអ្វីខ្លះ?"

លំហាត់៖ វគ្គទី១៖ អ្នកអប់រំបង្ហាញរូបភាព ៤ សន្លឹក៖ ក្មេងស្រីតូចម្នាក់កំពុងរត់ និងយំ មួយទៀតគាត់កំពុងឆ្ពោះទៅរកមេមាន់ និងកូនមាន់ រូបថតមួយទៀតគាត់កំពុងរើសកូនមាន់ និងរូបភាពទទេ (តំណាងឱ្យរូបភាពដែលបាត់) កុមារសង្កេត និងពណ៌នារូបភាពនីមួយៗ។ អ្នកអប់រំសួរសំណួរ ដើម្បីទទួលបានការពិពណ៌នាលម្អិត៖

តើក្មេងស្រីតូចកំពុងឆ្ពោះទៅរកអ្នកណា?

តើអ្នកគិតថានាងចង់ធ្វើអ្វី?

តើមេមាន់គិតយ៉ាងណាពេលឃើញកូនតូច?

តើកូនមាន់គិតយ៉ាងណា? (អ្នកអប់រំអាចចង្អុលបង្ហាញសញ្ញាសួរខាងលើក្បាលរបស់កូនមាន់ ហើយ ចូរពន្យល់)។

តើកូនស្រីគិតយ៉ាងណាពេលឃើញកូនមាន់? (ចង្អុលបង្ហាញទឹកមុខនាង)

ហេតុអ្វីបានជាក្មេងស្រីតូចយំហើយរត់?

អ្នកអប់រំសុំឱ្យកុមារជ្រើសរើសរូបភាពដែលប្រាប់ពីការចាប់ផ្តើមនៃរឿង។

"តើមានអ្វីកើតឡើងបន្ទាប់?" អ្នកអប់រំសុំឱ្យកុមារជ្រើសរើសរូបភាពទីពីរ បន្ទាប់មករូបភាពចុងក្រោយ។

"ពីមុនអ្នកប្រាប់ខ្ញុំថាក្មេងស្រីតូចយំដោយសារតែ ... (រំលឹកឡើងវិញនូវសំណូមពររបស់កុមារ)" ។

នៅលើកាតទទេ កុមារឬអ្នកអប់រំទាញផ្នែកដែលបាត់នៃរឿង។ "តើយើងដាក់រូបភាពនេះនៅឯណា?" ឱ្យកុមារស្នើនិងដាក់រូបភាព។ នៅពេលដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាយល់ស្របលើលំដាប់លំដោយ និងអ្វីដែលអាចកើតឡើង អ្នកអប់រំនឹងបិទរូបភាពនៅលើក្តារខៀនតាមលំដាប់លំដោយ ហើយប្រាប់រឿងរ៉ាវដែលបានពង្រីក។

ប្រសិនបើការផ្តល់យោបល់ត្រឹមត្រូវ គួរតែទទួលយក។ ជាឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើមានរង្វាស់ដាក់កូនស្រីតូចឱ្យការពារកូនមាន់ ឬបើយាយរបស់ក្មេងស្រីតូចខឹងព្រោះនាងមិនគួរចូលទៅជិតកូនមាន់... ក្នុងករណីបែបនេះ អ្នកអប់រំនឹងរៀបរាប់រឿងរ៉ាវដែលអាចធ្វើបានទាំងអស់។

វគ្គទី ២៖ អ្នកអប់រំនិយាយថា "ជយោ ខ្ញុំបានរកឃើញរូបភាពដែលបាត់ហើយ!!! មើលថាតើវាជាអ្វី..." តើដំណោះស្រាយរបស់កុមារជិតមកដល់ហើយឬនៅ? ពួកគេប្រៀបធៀប និងអាចជ្រើសរើសរឿងដែលពួកគេចូលចិត្ត។

អ្នកអប់រំបន្តថា៖ «ដោយសារអ្នកពូកែខាងនេះ យើងនឹងធ្វើលំហាត់ម្តងទៀត ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវរូបភាព ៤ ប៉ុន្តែនឹងមានកាតទទេមួយ។ អ្នកត្រូវរកកន្លែងរបស់វា (ទីមួយ ចុងក្រោយ។ ..) ហើយគូររូបភាពដែលបាត់។"

អ្នកអប់រំចែកចាយរូបភាពមួយឈុត (រួមទាំងកាតទទេមួយ) ដល់ក្រុមកុមារពីរនាក់ម្នាក់ៗ។ ក្រុមនីមួយៗ ស្នើរជាលំដាប់ ប្រាប់រឿងមួយ និងស្នើដំណោះស្រាយសម្រាប់កាតដែលបាត់។

អ្នកអប់រំផ្តល់កាត ៣ យ៉ាងងាយស្រួលដល់កុមារដែលជួបការលំបាក និងជួយពួកគេតាមតម្រូវការ។

ពេលអ្នករាល់គ្នាត្រូវបានបញ្ចប់ ក្រុមនីមួយៗបង្ហាញការងាររបស់ពួកគេ ប្រាប់រឿងរបស់ពួកគេ និងបង្ហាញរូបភាពនៅលើក្តារខៀនជាលំដាប់។ កុមារផ្សេងទៀតផ្តល់យោបល់របស់ពួកគេលើលទ្ធផល។ តើរូបភាពត្រូវបានតម្រៀបត្រឹមត្រូវទេ? តើសាច់រឿងអាចយល់បានទេ (ដើម កណ្តាល ចុង)?

ការគ្រប់គ្រងសកម្មភាព៖ ការវាយតម្លៃនេះធ្វើឡើងក្នុងវគ្គទីបីដែលលើកនេះ កុមារគឺដោយខ្លួនឯងដើម្បីរៀបចំរឿងឡើងវិញដោយតម្រៀបរូបភាព និងស្រមៃមើលខ្លឹមសារនៃរឿងដែលបាត់។ អ្នកអប់រំអាចប្រើសំណុំរូបភាពដែលសម្រាប់កុមារដែលជួបការលំបាក និងផ្តល់រូបភាពថ្មីសម្រាប់អ្នកដែលមានកម្រិតខ្ពស់ជាង។ បន្ទាប់មក កុមារនឹងនិទានរឿងរបស់ពួកគេទៅកាន់អ្នកដទៃ ហើយអ្នកដែលមានបំណងចង់សម្តែងរឿងនោះ។ កុមារគួរមានសមត្ថភាពធ្វើការងារនេះដោយឯករាជ្យ។